

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.019/2026/3.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Sütő László Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Sütő László ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Szijj Ferenc ügyvéd (cím3)

A per tárgya:

Kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Mf.V.30.023/2025/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Tatabányai Törvényszék 54.M.70.023/2023/102.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Ítéltábla Mf.V.30.023/2025/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítja.

A Kúria a felperes és az alperes felülvizsgálati eljárási költségét személyenként 1.458.312 (egymillió-négyszázötvennyolcezer-háromszáztizenkettő) forintban, a felülvizsgálati eljárás illetékét 3 160 090 (hárommillió-százhatvanezer-kilencven) forintban állapítja meg, amelynek viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes és a felperes jogelődje között fennállt közalkalmazotti jogviszony keretében az alperes 2005. január 1. napjától kezdődően a településnévli Edzőtábor, mint olimpiai központ költségvetési szerv vezetői feladatait látta el, az üzemeltetéssel, hasznosítással kapcsolatos kötelezettségvállalási jogot gyakorolta.

[2] Az alperes ellen 2008-ban a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság üzletszerűen elkövetett vesztegetés, hűtlen kezelés, sikkasztás, csalás és egyéb bűncselekmények elkövetésének alapos gyanúja miatt büntető eljárást indított.

[3] A nyomozás során a név1 (név1) jogelődje a név2 (név2) jogi képviselője útján 2009. január 16-án polgári jogi igényét – tekintettel arra, hogy a nyomozás e kezdeti szakaszában az okozott kár összegét nem tudták pontosan megjelölni – akként jelentette be, hogy az összecszerűség tekintetében jogfenntartással él és annak pontosítását a részükre megtartott iratismertetést követő időben jelöli meg.

[4] A nyomozó hatóság 2010. február 25-én kelt irattal értesítette a sértett jogi képviselőjét, név3 ügyvédet a nyomozás befejezéséről és arról, hogy a nyomozás során keletkezett iratokat a KEM Megyei Rendőr Főkapitányság hivatali helyiségében 2010. március 8-án 9 órai kezdettel megtekintheti. A sértett képviselője az iratismertetésen nem vett részt.

[5] A Tatabányai Törvényszék a 2017. július 18-án kelt 4.B.228/2010/148. számú ítéletével alperest bűnösnek mondta ki 5 rendbeli – melyből 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett – vesztegetés elfogadása büntetében, folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés büntetében, folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntetében, felbujtóként elkövetett csalás büntetében, hamis tanúzásra felhívás büntetében. Az elsőfokon eljáró bíróság kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül kártérítés címén fizessen meg a név1 magánfél részére 33.355.000 forintot.

[6] A fellebbezés folytán eljáró Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 2018. január 10. napján kelt Bf.III.110/2017/6. számú ítéletével az elsőfokon eljáró bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperes terhére megállapított csalási cselekmény Btk. szerinti jogalapját

módosította és az alperes büntetését enyhítette. A név1 magánfél polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította.

[7] A másodfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a rendelkezésre álló bizonyítási anyagból megállapítható, hogy a nyomozás során a név1 (név1) jogelődje a név2 (név2) jogi képviselője (név3 ügyvéd) útján 2009. január 16-án polgári jogi igényét akként jelentette be, hogy az összecszerűség tekintetében jogfenntartással élt és annak pontosítását a részükre megtartott iratismertetést követő időben jelölte meg. A nyomozó hatóság értesítése ellenére azonban a sértett jogi képviselője a 2010. március 8-ára kitűzött iratismertetésen nem jelent meg, kártérítési igényét összecszerűen nem jelölte meg.

[8] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásában kitért arra is, hogy az elsőfokú bírósági eljárás során a sértett több alkalommal is képviseltette magát a tárgyalásokon, a bejelentett polgári jogi igényét azonban semmilyen módon nem konkretizálta. Arra vonatkozó adat, hogy a sértett jogainak védelme érdekében bármilyen okból ne lett volna képes, nem merült fel, ekként az ügyész polgári jogi igény előterjesztésére jelen eljárásban nem volt jogosult. Az elsőfokú eljárás befejezésének időpontjában – 2017. július 18. napján – hatályos a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 121. § (1) bekezdése e) pontja értelmében a keresetlevélben fel kell tüntetni a bíróság döntésére irányuló határozott kérelmet. A Pp. 124. § (2) bekezdése a) pontja szerint a bíróság a keresetlevelet – hiánypótlási felhívás kiadását mellőzve – idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha a jogi képviselővel eljáró fél keresetlevele nem tartalmazza a 121. § (1) bekezdésében foglaltakat. A törvény főszabályként rögzíti, hogy ha a polgári jogi igény érvényesítésével kapcsolatos eljárási kérdésről külön nem rendelkezik, a polgári eljárás szabályait kell alkalmazni, feltéve, hogy azok a büntetőeljárás jellegével nem ellentétesek. Az adhéziós eljárás jellegéből fakad, hogy a bíróság a magánfél nyilatkozatához kötött, azaz arra irányuló kifejezett kérelem hiányában kártérítés vagy kamat megítélése hivatalból nem lehetséges. Fentiek alapján az ítéletábra a név1 magánfél polgári jogi igényének érvényesítését az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 335. § (1) bekezdése második mondatának III. fordulata alapján – mivel az indítványnak a büntetőeljárásban való érdemi elbírálását kizáró körülmény merült fel – egyéb törvényes útra utasította.

[9] Az alperes a Tatabányai Törvényszék 4.B.228/20210/148. számú ítéletének 5-10. tényállási pontokban írt cselekményeivel összesen 31.428.500 forint kárt okozott a felperesnek.

[10] A jogerős ítéletet felperes 2018. február 13-án vette át.

[11] Az alperes közalkalmazotti jogviszonya 2009. május 31-én lemondással szűnt meg. Az alperes peres eljárással érintett jogviszonyból származó távolléti díja 452.500 forint volt a jogviszony megszűnésének időpontjában.

[12] Az alperes a felperes igényét nem térítette meg, ezért a felperes 2022. február 21-én az alperessel szemben fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő. név4 budapesti közjegyző 1078/Ü/30231/2022/3. ügyszámon fizetési meghagyást bocsátott ki alperessel szemben, majd 2022. március 23. napján 11078/Ü/30231/2022/5. számú végzésével tájékoztatta a felperest, hogy az alperes ellentmondása folytán a fizetési meghagyásos eljárás perré alakult.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[13] A felperes a módosított keresetében 31.609.239 forint és ezen összeg 2018. január 10-től számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy az alperes az edzőtábor vezetőjeként a rá irányadó vagyongazdálkodási szabályok megszegésével, bűncselekménnyel okozott kárt a felperes részére, amely a büntetőeljárásban tényállásként és összecszerűségében is meghatározásra került.

[14] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perkielégben való marasztalását kérte.

[15] Elsődleges álláspontja az volt, hogy a felperes igénye a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 360. § (4) bekezdése alapján elévült. A perbeli esetben a büntetési tétel felső határa öt év volt, azaz a felperes igényének elévülési ideje a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: rMt). 11. §-a alapján öt év, amelyen túl igényérvényesítésre nincs lehetőség. Kiemelte, hogy a felperes 2010. március 08-án tudomást szerezhetett volna a kár összecszerűségéről, ha ezen időpontig az elévülés nyugodott. 2022-ben történő igényérvényesítése ezért már elévülési időn túli volt.

Az első- és másodfokú ítélet

[16] A Tatabányai Törvényszék az 54.M.70.023/2023/102. számú ítéletével kötelezte az alperest 31.408.500 forint kártérítés és ezen összeg 2018. január 10-től számított késedelmi kamata megfizetésére. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest 1.442.507 forint perkielég és az állam javára 1.188.000 forint eljárási illeték megfizetésére. Megállapította, hogy a 12.000 forint eljárási illeték az állam terhén marad. Kötelezte az alperest 66.581 forint, a felperest 673 forint állam által előlegezett költség megfizetésére.

[17] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a polgári jogi igény büntetőeljárásban való érvényesítése a rMt. 11. § (4) bekezdése alapján a követelés bírósági úton való érvényesítésének minősül, ezért az elévülést megszakítja. Az elévülés az azt megszakító eljárás jogerős befejezése után kezdődik újból.

[18] A perbeli esetben a felperes az alperessel szemben a 2009. január 16-án a nyomozati szakban tett bejelentésében már érvényesítette polgári jogi kártérítési igényét, annak összecszerűségét azonban nem jelölte meg. Erre a Be. 51. § (2) bekezdés b) pontja alapján lehetősége volt a nyomozati szakban is. Mivel a Be. 164. § (1) bekezdése alapján a büntetőeljárásban a bírósági eljárást – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – nyomozás előzi meg, a vádemeléssel pedig a bírósági eljárás megindult, a felperes igénye bírósági szakba került. Ezért a nyomozati eljárás során tett polgári jogi igénybejelentés az elévülést megszakította, függetlenül a büntetőügyben tartott tárgyalásokon tett nyilatkozatától.

[19] Az elsőfokú bíróság a Kúria Pfv.III.20.919/2019/18. számú precedensképes ítéletében foglaltakat irányadónak tekintve megállapította, hogy a perbeli esetben a rMt. 11. § (4) bekezdése alapján a 2009. január 16-án tett, alaki hibában szenvedő igénybejelentés is megszakította az elévülést, ezért az elévülési idő az eljárás jogerős befejezése után, 2018. január 10. napja után újra kezdődött.

[20] Az elsőfokú bíróság következtetése szerint, mindezek alapján felperes a követelését 2022. február 21. napján az ötéves elévülési időn belül érvényesítette fizetési meghagyás útján, ezért követelése nem évült el.

[21] Az elsőfokú bíróság kiemelte, mivel a büntetőeljárás során megállapításra került, hogy alperes a foglalkoztatási jogviszonyából eredő kötelezettségének vétkes megszegésével

okozott kárt felperesnek, ezért alperes kárfelelőssége a rMt. 166. § és 168. §-a alapján a folytatólagosan elkövetett hűtlen kezelés folytán fennáll.

[22] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Győri Ítéltábla az Mf.V.30.023/2025/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest 2.007.186 forint elsőfokú és 725.331 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Kötelezte a felperest az állam javára 67.254 forint állam által előlegezett költség megfizetésére. Megállapította, hogy az 1.200.000 forint elsőfokú és a 2.500.000 forint másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

[23] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a 2009. január 16. napján előterjesztett polgári jogi igény bejelentése az elévülést megszakította. A Győri Ítéltábla Bf.III.110/2017/6. számú jogerős ítélete tényként megállapította, a nyomozás során a felperesi jogelőd jogi képviselője útján 2009. január 16-án bejelentett polgári jogi igényét összecszerűség megjelölése nélkül terjesztette elő, a nyomozó hatóság értesítése ellenére a 2010. március 8-án megtartott iratismertetésen – értesítés ellenére – nem vett részt, kártérítési igényét semmilyen módon nem összecszerűsítette. A Győri Ítéltábla fenti határozatában – utalva a r.Pp. 121. § (1) bekezdés e) pontjára, a 124. § (2) bekezdése a) pontjára és a 121. § (1) bekezdésében foglaltakra – kitért arra is, hogy a kártérítési igény összecszerű megjelölésének hiányában az indítvány büntetőeljárásban való érdemi elbírálását kizáró körülmény merült fel, ezért utasította egyéb törvényes útra a magánfél polgári jogi igényét.

[24] Mindezekből következően, a 2009. január 16. napján a büntetőeljárásban előterjesztett jognyilatkozat nem tekinthető a rMt. 11. § (4) bekezdése szerint minősülő elévülést megszakító „az igény bíróság előtti érvényesítésé”-nek. A jogerős ítélet indokolása szerint a felperes 2010. március 8-án, a nyomozás során keletkezett iratok megismerésének lehetősége által abba a helyzetbe került, hogy kárigényének összecszerűségét meghatározza, ezért az elévülés ekkor megkezdődött. A Győri Ítéltábla Bf.III.110/2017/6. számú jogerős ítélete is megállapította, felperes annak ellenére, hogy a nyomozati iratokat a fenti időpontban megismerhette, a büntetőeljárás bírósági szakában, kifejezett bírói kérdés ellenére sem pontosította kárigényét, amit a bíróság - a magánfél nyilatkozatához kötöttségre tekintettel - hivatalból nem pótolhatott. A felperes a büntető eljárásban határozott kérelmet nem terjesztett elő, a kárának összecszerűségét nem jelölte meg, amely az érdemi elbírálást kizáró körülmény.

[25] A fentiekből a másodfokú bíróság álláspontja szerint az is következik, hogy a felperes megalapozatlanul hivatkozott fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a Győri Ítéltábla Bf.III.110/2017/6. számú ítélete szerint „res iudicata”-nak minősül, hogy felperes a polgárjogi igényt 2009. január 16. napján (szabályszerűen) előterjesztette a büntetőeljárásban.

[26] A felperes a jogerős ítéletet 2018. február 13-án vette át, igényét 2022. február 21-én, a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelme előterjesztése útján kívánta érvényesíteni, azonban igénye a rMt. 11. § (1)-(3) bekezdés rendelkezéseire tekintettel ekkor már elévült.

[27] A Kúria elsőfokú bíróság által hivatkozott Pfv.III.20.919/2019/18. számú precedensképes ítéletének tényállása érdemben eltér a jelen perbeli tényállástól, mivel jelen esetben nem alaki hibában szenvedett felperes nyilatkozata (polgári jogi igény bejelentése), hanem a felperes a kár összecszerűségét nem jelölte meg, határozott kérelmet nem terjesztette elő, ezért a kúriai határozat nem irányadó. A felperes a büntetőeljárásban összecszerűen nem jelölt meg kárösszeget, ennek hiányában nem lehet értelmezni, hogy a felperes polgári jogi igénye mire terjed ki, az igényét pontosan milyen összegben kívánta érvényesíteni, és ebből következően nem állapítható meg az sem, hogy az elévülés megszakadása pontosan milyen összegű kárigényt érintene.

[28] A felperes 2010. március 8-án került abba a helyzetbe, hogy a nyomozati iratok ismeretében az alperes terhére rótt bűncselekménnyel okozott kár összecszerűségét megismerhette, ennek ellenére 2022. február 21-éig igényét nem érvényesítette és nem igazolt olyan körülményt, amely miatt önhibáján kívül akadályoztatva lett volna az igényérvényesítésben.

[29] Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság a felperes követelésének elévülését állapította meg, az alperes fellebbezésében a kár összegére vonatkozóan előadott további hivatkozásokat nem vizsgálta.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[30] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára történő utasítását, továbbá az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségekben történő marasztalását kérte.

[31] A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság a rMt. 11.§-a, a rPtk. 324. §, 326. § és 327. §-ában foglaltak megsértésével következtetett arra, hogy a kár pontos összegének megjelölése hiányában a büntetőeljárásban tett igénybejelentés nem volt alkalmas az elévülés megszakítására.

[32] Rámutatott arra, hogy az alperes a károkozó bűncselekményeket 2005. és 2008. évek között folytatólagosan valósította meg. A polgári jogi igény előterjesztésekor, vagyis 2009. január 16-án az első károkozó bűncselekmény elkövetésétől sem telt el öt év, a polgárjogi igény érvényesítésével pedig az elévülés megszakadt. A büntetőeljárásban bizonyított törvényi tényállást és a bejelentést nem helyezte hatályon kívül az alperes által emlegetett 2010. október 5-én megtett, jegyzőkönyvbe foglalt ügyvédjelölti nyilatkozat sem. Álláspontja szerint a polgári jogi igény, mint adhéziós igény a kár pontos összegének megjelölése nélkül is előterjeszthető, ha az igény jogalapja és tartalma megállapítható.

[33] Az elsőfokú büntető ítélet megállapította az alperes bűnösségét és a 2017. július 18-án meghozott ítéletében pontosan meghatározta a bűncselekménnyel okozott kár összegét, annak megfizetésére kötelezte az alperest. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét e körben is megváltoztatva a bejelentett polgári jogi igényt egyéb törvényes útra utasította, így az elévülés megszakadása a másodfokú ítélet kihirdetéséig, 2018. január 10-éig tartott. Ezt követően az elévülési idő újból megkezdődött és az a büntetési tétel felső határáig nem is évülhetett el.

[34] A felperes érvelése szerint a másodfokú bíróság döntése sérti a rMt. 11. §-ában foglalt rendelkezéseket, mivel téves és jogszabálysértő álláspontjának kialakításával nem fogadta el a büntetőeljárásban 2009. január 16-án előterjesztett nyilatkozatot elévülést megszakító polgári jogi igényként és a követelés elévülését állapítja meg e törvényi rendelkezésre hivatkozással.

[35] Az elsőfokú ítéletben a polgári jogi igény büntetőeljárásban való érvényesítése a rMt. 11. § (4) bekezdése alapján a követelés bírósági úton való érvényesítésének minősül, vagyis az elévülés megszakadását eredményezi. Ha ugyanis a bűncselekménnyel okozott kár érvényesítése érdekében a polgári jogi igény előterjesztésre került, azt az eljáró büntetőbíróság elbírált és kötelezte az alperest az okozott kár megtérítésére, az megszakította az elévülést, még akkor is, ha a másodfokú büntetőbíróság a polgári jogi igényt egyéb

törvényes útra utasította. E körben hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.862/2016. számú precedensképes határozatában foglaltakra.

[36] Álláspontja szerint az igény előterjesztése a lényeges és az nem szükséges, hogy azt a bíróság érdemben bírálja el, a formai vagy tartalmi hiányosságok nem szüntetik meg a megszakító hatást. E körben a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsának Jpe.II.60.054/2022/14. számú határozatát is felhívta. E határozat [41] bekezdésében rögzítette, hogy a régi Ptk. szerinti, a követelés bírósági úton való érvényesítése fordulatot a bírói gyakorlat egyöntetűen úgy értelmezte, hogy e megfogalmazás alatt perindítást vagy az azzal azonos megítélés alá eső bármely jogcselekményt (pl. fizetési meghagyásos eljárás kezdeményezését) kell érteni. Ebből következően a követelés bírósági úton való érvényesítésének minősült a polgári jogi igény bejelentése is.

[37] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[38] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[39] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amelynek során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben eltérő voltát.

[40] A felperes másodlagos felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint megalapozott.

[41] A nem vitatott tényállás szerint az alperest foglalkoztató felperes 2009. január 16-án az alperes ellen indult büntetőeljárásban polgári jogi igényét benyújtotta. Az elsőfokú bíróság a büntetőjogi felelősség mellett az okozott kár mértékének megállapítására is lefolytatott bizonyítási eljárást követően az előterjesztett polgári jogi igényről ítéletében érdemben döntött, az alperest kártérítés megfizetésére kötelezte. A fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság a felperesi igényt – az összecszerűség pontosítása hiányában – a Be. 335. § (1) bekezdése alapján egyéb törvényes útra utasította.

[42] Az eljáró bíróságoknak abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a benyújtott polgári jogi igény az összecszerűség megjelölésének hiányában minősülhet-e az igény bíróság előtti érvényesítésének, ezáltal alkalmas-e az elévülés megszakadását eredményező joghatás kiváltására, avagy ennek hiányában a követelés elévült.

[43] A rMt. 11. § (4) bekezdése szerint az igény érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítás, az igénynek a bíróság előtti érvényesítése, megegyezéssel történő módosítása, az egyezségkötés, valamint a kötelezett elismerése az elévülést megszakítja. Az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülés megszakítását előidéző eljárás jogerős befejezése után az

elévülési idő újra kezdődik. Ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

[44] Az nem volt vitatott a perben, hogy az alperes terhére jogerősen megállapított bűncselekmények miatt az elévülési idő öt év, ezért az Mt. 11. § (4) bekezdése alapján azt kellett vizsgálni, hogy a felperes az igényét ezen ötéves határidőn belül érvényesítette-e.

[45] Az elsőfokú bíróság a Kúria Pfv.III.20-919/2019/18. számú precedensképes ítélete alapján – figyelemmel a Kúria Mfv.I.10.862/2016. számú ítéletére (megjelent: EBH2018.M.9.) is – a következőes bírói gyakorlat alapján helyesen foglalt állást arról, hogy a polgári jogi igény büntetőeljárásban való érvényesítése a követelés bírósági úton való érvényesítésének minősül, így az elévülés megszakadását eredményezi a régi Mt. 11. § (4) bekezdése alapján. A perbeli esetben a felperes az alperessel szemben a 2009. január 16-án bejelentett polgári jogi igényében már érvényesítette az alperessel szemben fennálló kártérítési követelését, amelyről az elsőfokon eljáró bíróság az alperes által elkövetett bűncselekmény – összepszerűségtől is függő – minősítése és büntetés kiszabása mellett ítéletében döntött.

[46] A jogerős ítélet jogszabálysértően tulajdonított jelentőséget annak, hogy a felperes az iratismertetésen nem jelent meg és a kártérítési igényét összepszerűen nem pontosította, mert ezen körülmények a felperesnek a vádemelést követően a bíróság előtt fenntartott igényét nem érintette. A régi Be 335. § -a ugyanis a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 571. § (3) bekezdésével szemben nem írta elő a Pp. alkalmazását, így annak nem volt érdemi jelentősége, hogy a jogerős ítélet milyen okból utasította egyéb törvényes útra a felperes polgári jogi igényét.

[47] Önmagában az a körülmény, hogy a másodfokú büntető bíróság a felperes polgári jogi igényét egyéb törvényes útra utasította, nem annullálta a már előterjesztett igényt, hanem éppen azt támasztja alá, hogy a polgári jogi igény előterjesztése, azaz a bíróság előtti érvényesítése megtörtént, amely a rMt. 11. § (4) bekezdése alapján a büntetőeljárás jogerős befejezéséig az elévülés megszakadását eredményezte. Annak sem volt jelentősége, hogy a büntetőbíróság a Be. 335. § (1) bekezdése melyik fordulata alapján döntött a polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasításáról, mert e törvényi rendelkezés joghatása nem függ annak indokától. A polgári bíróságot a büntetőbíróság ítélete csak a bűnösség megállapítása tekintetében köti, ugyanakkor a polgári jogi igény elutasításának indokolásaként kifejtett érvelés kérdésében nem.

[48] Mindebből következően a feljelentésben tett polgári jogi igénybejelentés az elévülést megszakította, a jogerős büntető ítéletről történő tudomásszerzést követően az ötéves elévülési idő újra kezdődött, amely azt eredményezte, hogy a 2022-ben kezdeményezett fizetési meghagyásos eljárás megindulásakor a felperes igénye még nem évült el.

[49] Erre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasította.

[50] A megismételt másodfokú eljárás során a másodfokú bíróságnak a fellebbezés összepszerűséget támadó érveléséről érdemben kell döntenie.

A döntés elvi tartalma

[51] Az elévülés megszakítását előidéző eljárás jogerős befejezése után az elévülési idő újra kezdődik.

Záró rész

[52] A Kúria a peres felek felülvizsgálati eljárási költségét és a felülvizsgálati eljárás illetékét a Pp. 424. § (4) bekezdése alapján csupán megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.

[53] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[54] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. március 18.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró